

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

7. 2. 2007

B6-0040/2007

NÁVRH USNESENÍ,

který na základě prohlášení Rady a Komise
v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu
předložili Bruno Gollnisch, Petre Popeangă a Carl Lang
za skupinu ITS
o přípravě Evropské rady ve dnech 8. a 9. března 2007

Usnesení Evropského parlamentu o přípravě Evropské rady ve dnech 8. a 9. března 2007

Evropský parlament,

- s ohledem na cíle Lisabonského summitu z roku 2000,
 - s ohledem na cíle německého předsednictví v prvním pololetí 2007,
 - s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k dokumentu, který vypracovala rada ECOFIN a který zejména zdůrazňuje následující body: využít období růstu k realizaci strukturálních reforem a pokračovat v rozpočtové konsolidaci, dosáhnout správné rovnováhy mezi veřejnými výdaji a daněmi, zahájit úvahu o přímé dani, snížit administrativní zatížení podniků, varovat některé státy před nedostatkem produktivity a inovace,
- B. vzhledem k tomu, že pokles nezaměstnanosti v Evropě (7,6 % aktivního obyvatelstva Evropské unie, ale také přibližně 17 milionů nezaměstnaných) souvisí zejména s faktory konjunktury: zvyšování počtu podporovaných dohod, často nejistých, zejména pro mladé, a příznivá demografie: odchod do důchodu u generace z baby boomu a méně příchozích na trh práce,
- C. vzhledem k tomu, že míra růstu v Evropské unii v roce 2006 činila 2,6 % ve srovnání s 3,6 % ve Spojených státech, více než 10 % v Číně a 9 % v Indii, a je tudíž nejslabší ze všech velkých světových hospodářských celků,
- D. připomínaje, že lisabonských kritérií stanovených v březnu 2000 hlavami států a vlád na rok 2010 ještě zdaleka nebylo dosaženo, zejména pokud jde o zaměstnanost osob od 15 do 64 let (70 %), žen (60 %) a starších pracovníků (50 %),
- E. konstatuje, že výzkum v Evropské unii nefunguje a že tříprocentního zvýšení hrubého domácího produktu určitě nebude dosaženo v roce 2010 vzhledem k paktu rozpočtové stability, který vylučuje investice podporující modernizaci a konkurenceschopnost našich ekonomik,
- F. vyjadřuje politování nad tím, že silné euro postihuje podniky, které vyvázejí mimo Evropskou unii, stejně jako zvyšování úrokové míry Evropskou centrální bankou postihuje podniky i soukromníky v Evropě,
1. domnívá se, že cíle německého předsednictví s výjimkou snížení administrativních a byrokratických omezení, které je žádoucí, jsou zaměřeny na ekonomický a sociální liberalismus (úplná liberalizace poštovních služeb, diversifikovaná energetická politika, otevření se konkurenci telekomunikací...), které všechny členské státy nesdílejí;
 2. domnívá se, že Evropská centrální banka vzhledem k politice zaměřené pouze na boj proti

inflaci brzdí ekonomický růst Evropy a neumožňuje politiku významných prací, která spočívá na půjčkách nebo na rozpočtovém deficitu;

3. zdůrazňuje, že výše 3% rozpočtového deficitu stanovená Maastrichtskou smlouvou pro pakt rozpočtové stability není reálná a nespočívá na žádném koherentním makroekonomickém kritériu a na žádném hospodářském cyklu;
4. domnívá se, že pouze politika rozumného protekcionismu a proměnlivého výběru cel by mohla zabránit zániku našeho průmyslu a našeho zemědělství a posléze také přemístění našich podniků poskytujících služby;
5. vyjadřuje znepokojení nad problémem financování důchodů a sociální ochrany, které se výrazně projeví v nadcházejících letech vzhledem ke stárnutí obyvatelstva v Evropě;
6. domnívá se, že volání po přistěhovalém neevropském obyvatelstvu není řešením pro udržení aktivního obyvatelstva na současné úrovni, ale je jím prodloužení důchodového věku, rozvoj dceřiných společností nebo školení v manuální, řemeslné nebo agroalimentární činnosti, kde v současnosti velmi chybí učňovský dorost, a samozřejmě významná politika týkající se rodiny a porodnosti;
7. odsuzuje libovolné hodnoty, které nemají žádný základ a které uvádí OSN a Světová banka o nezbytném přínosu pracovních sil z řad přistěhovalců v Evropě (podle Světové banky 79 milionů osob do roku 2050);
8. odsuzuje malthusiánské politiky Evropské komise, jejichž vlivem jsme stále více závislí na vnějším vývoji, abychom zajistili svůj hospodářský rozvoj a své zabezpečení v oblasti výživy nebo energetiky;
9. znovu potvrzuje zásadu preference Společenství jako jednu z hlavních zásad evropské solidarity a nezbytného vědomí Evropanů, že patří ke stejnému geografickému celku, který je tvořen suverénními národy;
10. domnívá se, že veřejné služby jsou součástí kultury některých členských států a že by proto měly být hájeny a modernizovány a nemohou být vystaveny konkurenci Evropskou komisí, která má chránit obecný zájem;
11. domnívá se, že bezpečnost potravin a zajištění zdraví by měly být jednou z priorit německého předsednictví, zejména v souvislosti s návratem viru H5N1, který způsobuje ptačí chřipku;
12. vyjadřuje podiv nad tím, že ani Komise ani Rada neodsuzují přemístování podniků nebo sídel společností mimo Evropskou unii, které ohrožuje tisíce pracovních míst v regionech již postižených nezaměstnaností nebo připravuje státy o podstatné daňové příjmy;
13. domnívá se, že obnovení záležitosti WTO a cyklu z Dohá se nemůže uskutečnit za jakýchkoli podmínek a že společná zemědělská politika nemůže sloužit jako vyrovnávací proměnná pro jakoukoli dohodu se Spojenými státy a s rozvíjejícími se zeměmi;
14. rozhodně odsuzuje jakýkoli pokus Rady napadat přímé daně, které jsou v suverénní

pravomoci států, a to v jakékoli podobě, včetně oblasti daní ze společností;

15. pověřuje předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě a členským státům.